

Gods standaard voor huwelijk en seksualiteit

George Zeller, <http://www.middletonbiblechurch.org/prelatio/prelat8.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatje en voetnoten door M.V.

Lees hierna ook het vervolgartikel: “Homoseksualiteit – wat leert de Bijbel?”:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/homoseksualiteit-GZeller.pdf>

Het christelijke huwelijk is ontworpen in de hemel, ten goede van de mens. Zondige mensen hebben Gods ideaal voor man en vrouw veracht, en zij hebben het beeld van het huwelijk verdraaid en verdorven.

Is er een standaard?

Op welke basis kunnen wij seksueel gedrag beoordelen? Hoe kunnen we één type van gedrag als moreel goed verklaren en een ander als immoreel? Met wat voor meetstok kunnen we zulke dingen meten? Welk gezag hebben wij om te stellen dat een bepaalde activiteit goed of fout is? Door middel van welke STANDAARD kunnen wij zeggen dat een persoon een zondig gedrag vertoont?

Een van de donkerste dagen in de geschiedenis van de Israëlieten was de periode van de rechters. Over die tijd wordt gezegd: “eenieder deed wat juist was in zijn ogen” (Rechters 21:25). Verdorven mannen bepaalden de standaard en stelden vast wat juist was. Sommige dingen kunnen juist lijken in de ogen van mensen, maar dé vraag is: **Zijn ze juist in Gods ogen?** Mensen dwalen erg als het aankomt op het erkennen en volgen van een juiste koers of actie: “Er is soms een weg die iemand recht schijnt, maar het einde ervan zijn wegen van de dood” (Spreuken 14:12).

Wanneer mensen zelf de **standaard** bepalen, dan kan zowat alles. Zondige mensen kunnen om het even wat rechtvaardigen vermits zij willens Gods standaarden negeren, zoals die duidelijk onthuld zijn in Gods Woord. Mannen en vrouwen van onze dagen zijn druk bezig met wat recht is in hun eigen ogen. Zij rechtvaardigen hun positie op volgende manieren: “Wij moeten niet discrimineren!” “Mensen kunnen en niets aan doen dat ze zijn zoals ze zijn omdat dit genetisch bepaald is”. “Wat maakt het uit wat een persoon in zijn privéleven doet?” “Wat maakt het uit wat twee overeenstemmende volwassenen doen, zolang als het niemand pijn doet?” “Iedereen heeft recht op zijn of haar seksuele voorkeur”. Enzovoort.

Veronderstel dat wat deze mensen zeggen waar is. Wat als er geen echte, objectieve **standaard** bestaat buiten de mens? Wat als er geen God en geen Bijbel en geen Tien Geboden waren? Als dat het geval zou zijn, dan zouden wij het erover moeten eens zijn dat we absoluut geen basis hebben op grond waarvan wij bepaalde seksuele praktijken zouden kunnen veroordelen, los van onze eigen persoonlijke voorkeuren (waar we *wel* van houden en waar we *niet* van houden). Onder deze omstandigheden zouden mensen de standaarden bepalen en doen wat juist lijkt in hun eigen ogen.

Wat zou zonder enige goddelijke **standaard** van moraliteit verkeerd zijn aan **homoseksualiteit** (seksuele relatie tussen personen van dezelfde sekse)? Bovendien, wat zou er mis zijn met **bestialiteit** (seksuele betrekking tussen een mens en een dier)? Zouden dan niet dezelfde argumenten gebruikt worden? “Heb ik niet het recht op mijn eigen seksuele voorkeur?” “Wat is er fout aan zolang ik vriendelijk voor het dier ben en we elkaar niet kwetsen?” Inderdaad, zonder een goddelijke regel om goed en kwaad af te meten, wat zou er dan verkeerd zijn met volwassenen die seksuele relaties hebben met dieren of zelfs jonge kinderen? U kan persoonlijk een sterke aversie hebben voor zulke praktijken, maar wie bent u om uw eigen standaarden op te leggen aan anderen?

Inderdaad, los van een goddelijke **standaard** van moraliteit kan zowat alles, inbegrepen stelen en moorden. Wie zegt dat **moord** fout is? Het kan afschuwelijk zijn voor u, maar de moordenaar doet wat juist is voor hem, niet? Wat is er fout aan wanneer een ongewenst persoon van de wereld wordt verwijderd? Los van morele **absoluutheden** kan zowat elke activiteit gerechtvaardigd worden.

Gods plan voor man en vrouw

God heeft een **standaard** waaraan gedrag en seksuele activiteit kan afgemeten en beoordeeld worden, of wij het daarmee eens zijn of niet. Gods volmaakte plan voor een man en een vrouw kan gevonden worden door terug te gaan naar het prille **begin** (zie Mattheüs 19:3-8). Afwijkingen van Gods **standaard** worden in onze maatschappij overvloedig gezien, “maar van het begin af is het zo niet geweest” (Mattheüs 19:8). Wat bedoelde de Heer Jezus hier met “**het begin**”? In Mattheüs 19:4 citeert de Heer Jezus uit Genesis hoofdstuk 1. In Mattheüs 19:5 citeert Hij uit Genesis hoofdstuk 2.

Het spreekt vanzelf dat de Heer Jezus de eerste twee hoofdstukken van Genesis kende als zijnde accuraat en gezaghebbend. Het is in deze twee hoofdstukken dat we Gods plan vinden voor een man en een vrouw.

Genesis hoofdstuk 1

In Genesis 1:27 leren we dat God de mens schiep. In dit korte vers wordt het werkwoord “scheppen” drie keer gevonden en benadrukt daardoor de mens zijn unieke schepping naar het beeld van God. De mens is niet het product van blinde toevalselectie over miljoenen jaren. Zij die zich louter zien als “accidenten van de natuur” en het resultaat van een lang evolutionair proces, hebben getracht het allerbelangrijkste concept van een persoonlijke Schepper-God waarvoor wij verantwoordelijk en aansprakelijk zijn, uit hun geest te bannen. Voor de ware evolutionist kunnen er geen echte morele absoluutheden bestaan, enkel de meedogenloze “survival of the fittest” (overleving van de sterksten, natuurlijke selectie) in een wereld waarin geen echte rede of grond is voor wat dan ook.

Maar in het begin was het niet zoals de evolutionisten afschilderen! Er was de persoonlijke **Schepper-God** die de mens mannelijk en vrouwelijk maakte. Gods doel voor de mens was dat er twee sekses zijn, mannelijk en vrouwelijk. Elk persoon is ofwel een “**hij**” of een “**zij**”. God verdeelde de mensheid niet in drie, vier of vijf sekses. Er is enkel mannelijke seks en vrouwelijke seks. “Mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen” (Genesis 1:27).

Het is duidelijk dat de twee sekses niet gelijk zijn. Ze verschillen grondig. Vrouwen zijn geen mannen, en mannen zijn geen vrouwen. Adam en Eva verschilden van elkaar, omdat God hen zo had gemaakt. Vandaag is er een ongezond denken dat resulteert in een trend naar **uniseks** (één sekse). Het is de foute menselijke poging om de verschillen die God heeft gemaakt te **minimaliseren**. Daardoor zien vrouwen er vaak uit als mannen, en zien mannen er verwijfd uit. God is hier sterk tegen want het is tegengesteld aan de verschillen die Hij maakte in het **begin**: “De kleren van een man mogen niet door een vrouw gedragen worden, en een man mag geen vrouwenkleding aantrekken, want ieder die dat doet, is voor de HEERE, uw God, een **gruwel**” (Deuteronomium 22:5).

Het woord “**gruwel**” in Deuteronomium 22:5 is een erg sterk woord. Het betekent dat God dit verafschuwt. Het maakt God misselijk (als het ware)! Dit is zo omdat het tegengesteld is aan Gods originele plan. God wil dat mannen eruitzien, zich kleden en gedragen zoals God hen gemaakt heeft. God wil dat vrouwen en mannen ogen, zich kleden en gedragen zoals God hen gemaakt heeft. Zij moeten vertegenwoordigen wat zij zijn.

Genesis hoofdstuk 2

In Genesis hoofdstuk 2 leren we dat Adam het eerst gecreëerd werd. Adam werd gemaakt uit het stof van de aarde (Genesis 2:7) en Eva werd gemaakt uit Adam (Genesis 2:22). “De man immers is niet uit de vrouw, maar de vrouw uit de man” (1 Korinthiërs 11:8).

Hoe ontstond het instituut van het huwelijk? Evolueerde dit gradueel vanuit meer primitieve inzettingen en gebruiken? Kwam er een groep van “holbewoners” of “aapmensen” bijeen om te stemmen ten voordele van het huwelijk? Was er een antieke en machtige koning die een edict of wet uitvaardigde?

digde met de verklaring dat mannen en vrouwen zouden verbonden worden in een huwelijk? Wanneer vond het eerste huwelijk plaats? Wiens idee was het?

Genesis hoofdstuk 2 beantwoordt deze vragen erg duidelijk:

Wie verklaarde: “Het is niet goed dat de mens alleen is” (Genesis 2:18)?

Wie zei: “Ik zal een hulp voor hem maken als iemand tegenover hem” (Genesis 2:18)?

Wie nam een deel uit de man en maakte dat tot een vrouw (Genesis 2:21-22)?

Wie bracht de vrouw tot de man (Genesis 2:22)?

Wie volbracht de eerste huwelijksceremonie (Genesis 2:18-25)?

Wie institutionaliseerde het huwelijk? Wiens idee was het (Genesis 2:24)?

Wie is verantwoordelijk voor het samenvoegen van een man en een vrouw (Mattheüs 19:6)?

Het huwelijk is Gods heilige inzetting. We moeten goed aandacht schenken aan dat eerste huwelijk zodat we kunnen leren wat God bedoelde **van bij het begin**. In Genesis 2:22 wordt ons gezegd **dat God de vrouw (Eva) bij Adam bracht**. Onderscheid goed wat God niet deed:

1. God bracht niet een dier tot Adam als huwelijkspartner.
2. God bracht niet een man tot Adam als huwelijkspartner.
3. God bracht niet twee (of meer) vrouwen tot Adam.

God bracht slechts één vrouw tot Adam: **Eén vrouw voor één man; dit is Gods wijze plan!**

Gebaseerd op deze feiten kunnen we komen tot bepaalde erg simpele maar erg belangrijke conclusies:

1. De huwelijkspartner mag niet een dier maar moet een persoon zijn.
2. De huwelijkspartner moet van de tegenovergestelde sekse zijn.
3. Er mag slechts één huwelijkspartner zijn, niet meer dan één.

Een volgende conclusie, gebaseerd op het feit dat een man zich aan zijn vrouw moet **hechten** (Genesis 2:24), is de volgende:

4. De huwelijksband moet permanent zijn (vergelijk Mattheüs 19:6), en kan enkel verbroken worden door de dood (vergelijk Romeinen 7:2-3).

Deze vier eenvoudige regels heeft God ingesteld **in het begin**. Zij die niet akkoord gaan met deze regels hebben een probleem met de God die ze instelde. Er treden ernstige problemen op wanneer mensen afwijken van wat God van in het begin heeft ingesteld. In Leviticus 20 hebben we sommige voorbeelden van hoe mensen deze eenvoudige regels hebben overtreden:

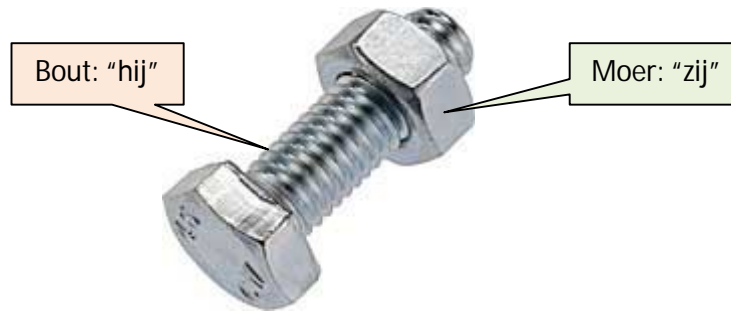
1. In Leviticus 20:15 hebben we een overtreding van Regel 1.
2. In Leviticus 20:13 hebben we een overtreding van Regel 2.
3. In Leviticus 20:10 hebben we een overtreding van Regel 3. (Als de man trouw was gebleven aan zijn **ene huwelijkspartner** dan zou er geen overspel geweest zijn). Een vroege overtreding van Regel 3 wordt ook gezien in Genesis 4:19. Een uitgebreide overtreding van Regel 3 wordt gezien in 1 Koningen 11:3.

Voortplanting en Gods volmaakte plan

Eén van de redenen dat God de man en de vrouw maakte zoals Hij dat deed, was voor het doel van de voortplanting. Nadat God de mens **mannelijk en vrouwelijk** had gemaakt, zei Hij tot hen: “Wees vruchtbaar, word talrijk, vul de aarde” (Genesis 1:28). Gods plan was dat er vele mensen op aarde zouden leven, niet slechts twee. God schiep er twee en van deze twee zou de hele mensheid voortkomen (vandaag zijn er miljarden mensen). Om dat mogelijk te maken ontwierp God de

man en de vrouw met de bekwaamheid zich voort te planten en kinderen voort te brengen. Dit is natuurlijk, normaal en noodzakelijk voor de verbreiding van het menselijke ras.

Met betrekking tot de voortplanting moet het duidelijk zijn dat de man ontworpen werd voor de vrouw en de vrouw voor de man, in overeenstemming met Gods volmaakte plan. Een man is niet ontworpen om seksuele betrekkingen te hebben met een man, en een vrouw is niet ontworpen om seksuele betrekkingen te hebben met een vrouw.

Beschouw de illustratie van een bout en een moer (zie plaatje hierboven). Men kan geen twee bouten aan elkaar verbinden, en evenmin twee moeren. Een moer (het vrouwelijke) is niet ontworpen voor een andere moer, maar ze is ontworpen voor een bout (het mannelijke). Trachten twee moeren met elkaar te verbinden, of twee bouten, gaat in tegen het plan en ontwerp waarvoor zij gemaakt zijn. Het is onmogelijk een moer in een andere moer te schroeven. **Homoseksualiteit** is een overtreding van Regel 2, en is duidelijk tegen Gods plan en ontwerp. Het is onmogelijk dat uit een homoseksuele relatie kinderen zouden voortkomen. Als homoseksualiteit universeel zou beoefend worden, wereldwijd, dat zou het menselijke ras na één generatie uitgeroeid zijn! Daarom is homoseksualiteit overeenkomstig Romeinen 1 onnatuurlijk en tegennatuurlijk (verzen 26-27). Zelfs de dieren volgen instinctief Gods orde. Zondige mensen rebelleren vaak tegen Gods natuurlijke orde.

De huwelijksrelatie omvat meer dan voortplanting

Kinderen voortbrengen is belangrijk, maar dat is niet de belangrijkste reden waarom God de mens de gave schonk van in staat te zijn tot een seksuele relatie met een huwelijkspartner. Normaal wordt geacht dat kinderen bedoeld zijn als de vrucht van een liefdesrelatie tussen man en vrouw, maar er zijn uitzonderingen op deze normale regel. Bijvoorbeeld, er zijn sommige koppels die niet in staat zijn enige kinderen te krijgen (voor een aantal mogelijke redenen). Betekent dit dat het koppel het doel van hun seksualiteit niet kan vervullen? Helemaal niet. God gaf de gave van én behoefte aan seks voor het genot van de huwelijkspartners wanneer zij uitdrukking geven van hun liefde voor elkaar op een fysieke manier. Deze liefdesrelatie heeft een fysiek aspect dat men kostbaar en gewaardeerd moet achten ongeacht of God daarbij kinderen geeft.

De zegen van het huwelijksbed

“Laat het huwelijk bij allen in ere zijn en het huwelijksbed **onbevlekt**, want ontuchtplegers en overspelers zal God **oordelen**” (Hebreeën 13:4). God nam Zich voor dat het huwelijksbed zuiver zou zijn en een grote zegen voor man en vrouw (zie Hebreeën 13:4). God en de Bijbel veroordelen nooit seks, doch alleen de foute vorm van seks. De foute vorm van seks is deze die tegen Gods doel ingaat en dit overtreedt. Maar volgens Gods doel is het huwelijksbed (Hebreeën 13:4) bedoeld als een plaats van genot en voldoening voor beiden, man en vrouw.

Het boek Spreuken heeft veel te zeggen over de foute soort van seksuele betrokkenheid, maar heeft ook iets te zeggen over de juiste soort. “Drink water uit je eigen bak, stromend water uit je eigen put. Laten je bronnen¹ zich naar buiten toe verspreiden, de waterbekken op de pleinen. Laten ze van jou alleen zijn en van geen vreemde met jou. Moge je levensbron gezegend zijn en verblijd je over

¹ SV kantt: “Versta, uwe kinderen, die uit u als uit ene fontein voortkomen; vergelijk Jes. 51:1. De zin is dat een ieder de zijnen eerlijk zou opkweken, opdat zij niet alleen het huisgezin sieraad en dienst zouden toebrengen, maar ook andere mensen, naar hunne gelegenheid, vriendschap en deugd doen”.

de vrouw van je jeugd: een zeer lieflijke hinde, een bevallig steengeitje. Laten haar borsten jou te allen tijde dronken maken, dool voortdurend rond in haar liefde” (Spreuken 5:15-19).

Binnen de grenzen van het huwelijk, is er veiligheid en voldoening. De man moet zich verheugen in zijn vrouw (Spreuken 5:18) en seksueel bevredigd zijn bij haar (Spreuken 5:19). Tegelijk wordt hij sterk gewaarschuwd niet elders uit te kijken voor voldoening, maar hij moet tevreden en dankbaar zijn voor de vrouw die God hem gegeven heeft toen hij jong was (zie Spreuken 5:15-18, 20-23).

Het huwelijk is een goede zaak en God eert en zegent het: “Wie een vrouw gevonden heeft, heeft iets goeds gevonden, en de goedgunstigheid van de HEERE verkregen” (Spreuken 18:22).

Afwijking van Gods volmaakte plan

Het huwelijk werd ontworpen in de hemel voor het goede van de mensheid. Het is ook een afbeelding van de relatie van de gelovige met Jezus Christus (zie Efeziërs 5:21-33). Zondige mensen hebben Gods doel met het huwelijk verdraaid en gecorrumpeerd.

Vandaag leven we in het systeem van de wereld (1 Johannes 2:15) en in een maatschappij die geen zorg draagt voor Gods standaarden. In plaats daarvan keuren mensen goed wat afwijkt (vgl. Romeinen 1:32). Dit gebeurt niet enkel door pornografie, dat de wereld overspoelt, maar ook door Tv-shows, internet websites en postings, films, video's, boeken, magazines, enz. Vandaag wordt een jong mens die seksueel zuiver blijft tot het huwelijk dikwijls beschouwd als een vreemde snuiter en hij wordt zelfs een object van spot. **Het is erg droevig wanneer de overtreding van een standaard zo algemeen en gewoon wordt dat het de norm wordt.** Eenieder doet wat juist is in zijn eigen ogen Rechters 17:6; 21:25), en denkt: “Als iedereen het doet, hoe kan het dan verkeerd zijn?” De gelovige weet dat als God de standaard stelt in Zijn Woord, en als mensen overtreden wat God heeft bevolen, het dan verkeerd is ongeacht hoeveel mensen het doen (zie Exodus 23:2).

Lees Hebreeën 13:4: “Laat het huwelijk bij allen in ere zijn en het huwelijksbed onbevlekt, want **ontuchtplegers** (Grieks → *porneia*) en **overspelers** (Grieks → *moicheia*) zal God oordelen”.

Hier leren we dat God het huwelijksbed wettigt, maar Hij waarschuwt streng dat Hij volgende overtreders streng zal oordelen:

1. **ONTUCHTSPELERS** – dit is betrokken van het Griekse woord *porneia* dat een algemeen woord is dat verwijst naar elk soort van onwettige seksuele omgang (wij hebben ons Nederlandse woord “pornografie” van dit Griekse woord). Het omvat zulke dingen als seksuele immoraliteit, prostitutie, voorhuwelijkse seks en zelfs homoseksualiteit. In Hebreeën 13:4 verwijst *porneia* waarschijnlijk voornamelijk naar die seksuele zonden die begaan worden door ongehuwden (vermits het volgende woord – *moicheia* – verwijst naar een zonde die een gehuwd persoon begaat).

2. **OVERSPELERS** – dit is betrokken van het Griekse woord *moicheia* dat een meer specifiek woord is dat verwijst naar onwettige seksuele relatie(s) van een gehuwd persoon met iemand waarmee hij/zij niet gehuwd is. Dit omvat een verdergaan dan de huwelijksband, naar (minstens) een derde persoon.

Hebreeën 13:4 veroordeelt geen seks die goed en eerbaar is en die deel uitmaakt van Gods oorspronkelijke plan voor de mensheid toen Hij de mens mannelijk en vrouwelijk maakte. Maar, Hebreeën 13:4 veroordeelt streng seks **buiten de huwelijksband** (zowel 1. voorhuwelijkse seks als 2. nahuwelijkse seks met iemand waarmee men niet wettelijk gehuwd is).

“Veilige seks”?

God heeft goede en veilige **grenzen** gesteld waarbinnen mensen moeten blijven voor hun eigen voordeel en veiligheid. Met betrekking tot seks zijn er teveel jonge mensen die de grenzen doorbreken, met verwoestende gevolgen, vaak met wonden die nooit genezen en littekens die blijven.

We horen vandaag veel over **veilige seks**, maar de seks waarnaar verwezen wordt is meestal **zondige seks** (voorhuwelijkse seks en nahuwelijkse seks). Waar die mensen in feite over praten is **veilige zonde!**

De boodschap die vandaag uitgezonden wordt is deze: “Het is okay te zondigen zolang je maar **veilige zonde** beoefent. Dronkenschap is okay zolang iemand je maar naar huis rijdt. Vrij seksueel verkeer is okay zolang je maar veilige voorzorgsmaatregelen neemt. Er is niets fout aan zondigen, maar alstublieft, doe het **veilig!**” De Bijbel geeft het ware perspectief: “Daarna, wanneer de begeerte bevrucht is, baart ze zonde, en wanneer de zonde volgroeid is, baart ze de **dood**”, “Want het loon van de zonde is de **dood**” (Jakobus 1:15; Romeinen 6:23). Overtreders wacht het doodsoordeel.

Onschadelijk vergif?!

Veilige zonde is een tegenspraak in termen². Dit is hetzelfde als te spreken van “veilige ziekte”, “onschadelijk vergif” of “levende dood”. **Zonde is nooit veilig!** Ze is altijd gevaarlijk, destructief, vernietigend; en zonde brengt verwoestende consequenties met zich mee. Jozef werd verleid in de zin van “veilige seks” (Genesis 39:7-12) maar hij weigerde en **onthield zich**, want hij vreesde een heilige God (vers 9).

Wat is “veilige seks”?

De reeds besproken vier eenvoudige regels vormen samen Gods definitie van veilige seks. God heeft het huwelijk ingesteld en binnen het kader van het huwelijk zijn er vier simpele regels die God heeft opgesteld omdat Hij Zijn heilig doel en plan voor de mens wil uitwerken. Zij die deze vier regels volgen kunnen van seks genieten die niet enkel veilig is maar ook zuiver en onbezoedeld en heilig.

Laten we ze nog eens bekijken:

Regel 1- De huwelijkspartner mag niet een dier maar moet een persoon zijn..

Regel 2- De huwelijkspartner moet van de tegenovergestelde sekse zijn.

Regel 3- Er mag slechts één huwelijkspartner zijn, niet meer dan één.

Regel 4- De huwelijksband moet permanent zijn (vergelijk Mattheüs 19:6), en kan enkel verbroken worden door de dood (vergelijk Romeinen 7:2-3).

Uiteraard, fundamenteel voor al deze regels is de aanneming dat de sekspartner iemands legitieme **huwelijkspartner** is (Hebreeën 13:4).

Wat is dan Gods definitie van **onveilige seks**? Elke afwijking van Gods oorspronkelijke doel en plan, elke overtreding van de vier eenvoudige regels hierboven, is onveilige en erg gevaarlijke seks, en is onderworpen aan Gods oordeel:

“Laat het huwelijk bij allen in ere zijn en het huwelijksbed onbevlekt, want ontuchtplegers en overspelers zal God **oordelen**” (Hebreeën 13:4).

De persoon die vertrouwt op de Heer zal nooit een verliezer zijn. Het volgen van Gods Woord is altijd veilig:

“Vertrouw op de HEERE en doe het goede; bewoon de aarde en voed u met trouw. Schep vreugde in de HEERE, dan zal Hij u geven wat uw hart verlangt. Vertrouw uw weg aan de HEERE toe en vertrouw op Hem: Hij zal het doen” (Psalm 37:3-5).

Lees ook het vervolgartikel: “Homoseksualiteit – wat leert de Bijbel?”:

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/homoseksualiteit-GZeller.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

² Dit wordt een **contradictio in terminis** genoemd, Latijn voor “tegenspraak in termen”. Van een contradictio in terminis spreekt men als uit een bepaalde verbinding tussen woorden al kan worden afgeleid dat zoiets onmogelijk is. Bijvoorbeeld: “vloeibaar ijs”, “vierkante cirkel”, een “plastic blikje”.